

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Autopārvadājumu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **atļauja pasažieru regulāro komercpārvadājumu veikšanai** (turpmāk — atļauja) — dokuments, kas apliecina pārvadātāja tiesības veikt pasažieru regulāros komercpārvadājumus attiecīgā maršruta reisā saskaņā ar apstiprinātu kustības sarakstu;
- 2) **autobuss** — autotransporta līdzeklis, kas paredzēts pasažieru (deviņu un vairāk cilvēku, neieskaitot šoferi) pārvadāšanai;
- 3) **autoosta** — līniju būve, kurā ietilpst speciālas ēkas, peroni un teritorija, kas paredzēta pasažieru un autotransporta līdzekļu apkalpošanai maršrutos;
- 4) **autopārvadājums** — jebkura autotransporta līdzekļa pārvietošanās pa ceļu, pārvadājot pasažierus vai kravu;
- 5) **autopārvadājumu vadītājs (administrators)** - pārvadātāja pilnvarota fiziskā persona, kas vada pārvadājumu operācijas;
- 6) **autotransporta līdzeklis** — transportlīdzeklis ar motoru (izņemot traktoros un pašgājējas mašīnas), kuru lieto pasažieru vai kravas pārvadāšanai pa bezsliežu ceļiem. Piekabes un puspiekabes tiek uzskatītas par autotransporta līdzekļa daļu;
- 7) **autovadītājs** — persona, kas uz tiesiska pamata vada autotransporta līdzekli. Autovadītājs vienlaikus var būt arī autotransporta līdzekļa īpašnieks;
- 8) **ātri bojājamošās kravas** — lauksaimniecības un zivju produkti, kā arī cita krava, kuru pārvadājot jāievēro īpašs temperatūras režīms un kura jāpārvadā ar specializētiem autotransporta līdzekļiem;
- 9) **bagāža** — lietas, kuras pasažieris ved sev līdzī vai nosūta ar autotransporta līdzekli;
- 10) **beramā krava** — krava, kas sastāv no birstošas masas un tiek pārvadāta neiesaiņota (smiltis, graudi un cita līdzīga krava);
- 11) **bīstamā krava** — krava, kas pārvadāšanas vai uzglabāšanas procesā savu īpašību dēļ var izraisīt sprādzienu, uguns grēku vai citus postījumus, kā arī apdraudēt vidi vai cilvēku dzīvību vai veselību;
- 12) **ekspeditors** - komersants, kurš atbilstoši līgumam, kas noslēgts ar kravas nosūtītāju, organizē kravu pārvadājumus un sniedz ar šiem pārvadājumiem saistītos pakalpojumus;
- 13) **iznomāts transportlīdzeklis** - jebkurš transportlīdzeklis, kas par samaksu un uz noteiktu laiku nodots tāda komersanta lietošanā, kurš nodarbojas ar komercpārvadājumiem vai veic pašpārvadājumus, atbilstoši līgumam, kas noslēgts ar personu, kura piedāvā šos transportlīdzekļus;

- 14) **kabotāžas pārvadājumi** — īslaicīgi iekšzemes pasažieru vai kravas komercpārvadājumi ar autotransporta līdzekļiem, kas tiek veikti citā valstī, tajā neregistrējot uzņēmumu, filiāli vai pārstāvniecību;
- 15) **kombinētais pārvadājums** — kravas pārvadājums, ja kravas automobilis, piekabe, puspiekabe ar vilcēju vai bez tā, vai to kombinācijā vai 20 vai vairāk pēdu konteineri brauciena sākuma (beigu) posmā izmanto autoceļu, bet pārējā posmā dzelzceļu, iekšējos ūdensceļus vai jūras ceļus, ja kāds no ceļa posmiem, izņemot autoceļu, pārsniedz 100 kilometrus taisnā līnijā. Kombinētā pārvadājuma ietvaros brauciena sākuma (beigu) posmu veic pa autoceļu starp kravas iekraušanas (izkraušanas) vietu un tuvāko kravas iekraušanai (izkraušanai) piemēroto dzelzceļa staciju vai rādiusā, kas nepārsniedz 150 kilometrus taisnā līnijā no iekšējo ūdensceļu ostas vai jūras ostas, kur kravu iekrauj (izkrauj);
- 16) **krava** — pārvadāšanai pieteikta lieta (produkcija, preces, saiņi, konteineri un citi priekšmeti);
- 17) **kravas valdītājs** — persona, kas uz tiesiska pamata rīkojas ar kravu savā vārdā neatkarīgi no tā, vai krava ir tās īpašums;
- 18) **kustības saraksts** — pārvadājuma veikšanas režīms, kurā noteikta autobusa (autotransporta līdzekļa) pārvietošanās, apstāšanās un stāvēšana maršruta reisā (reisos), kā arī pārvadājuma izpildes laiki un izpildes dienas;
- 18¹) **licences karūte** - noteiktas formas dokuments, ko izsniedz pārvadātājam attiecībā uz katru autotransporta līdzekli un kas apliecina, ka pārvadātājs kā autotransporta līdzekļa īpašnieks vai turētājs ir noteikumos paredzētajā kārtībā saņēmis speciālo atļauju (licenci) komercpārvadājumu veikšanai;
- 19) **līniju būve** — speciāls objekts (autoosta, pieturvietas, dispečerpunkts, autovadītāju atpūtas telpas u.tml.), kas paredzēts kustības organizēšanai un pasažieru apkalpošanai maršrutos;
- 20) **maršruts** — iepriekš izraudzīts autotransporta līdzekļa kustības ceļš starp diviem kustības galapunktiem;
- 21) **nosūtītājs** — persona, kas nodod kravu pārvadāšanai. Nosūtītājs un saņēmējs var būt viena un tā pati persona;
- 22) **pasažieris** — persona, kas saskaņā ar līgumu (biļeti) vai uz cita tiesiska pamata izmanto autotransporta līdzekli braukšanai un bagāžas pārvadāšanai, kā arī izmanto citus pārvadātāja sniegtos pakalpojumus;
- 23) **pasažieru neregulārie pārvadājumi** — regulāro pārvadājumu (arī speciālo regulāro pārvadājumu) definīcijai neatbilstoši pasažieru pārvadājumi, kuros pārvadā pasažieru grupas, kas izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas. Šie pārvadājumi nezaudē neregulāro pārvadājumu statusu tikai tāpēc, ka tiek veikti noteiktos laika intervālos;
- 24) **pasažieru regulārie pārvadājumi** — pasažieru pārvadāšana ar piemērotiem transportlīdzekļiem saskaņā ar noteiktiem kustības sarakstiem regulāri pa noteiktu maršrutu par iepriekš noteiktu braukšanas un bagāžas pārvadāšanas maksu;
- 25) **pasažieru speciālie regulārie pārvadājumi** — pasažieru regulārie pārvadājumi, kuros pārvadā noteiktu kategoriju pasažierus;
- 26) **pasažieru un kravas komercpārvadājumi** (turpmāk — pasažieru un kravas pārvadājumi) — pasažieru un kravas pārvadāšana par maksu profesionālas darbības veidā;

27) **pašpārvadājumi** — nekomerciāli pasažieru vai kravas pārvadājumi, kas tiek veikti ar komersanta īpašumā esošiem vai iznomātiem transportlīdzekļiem, kurus vada pats komersants vai viņa darbinieks, lai komersanta vajadzībām pārvadātu kravu, kura ir viņa īpašums vai kuru viņš nopircis, iznomājis (izīrējis), izgatavojis, pārstrādājis, vai bez maksas pārvadātu darbiniekus vai citas personas. Pašpārvadājumi ir tikai attiecīgā komersanta papilddarbība. Par pašpārvadājumiem uzskatāmi arī tādi pārvadājumi, kurus atbilstoši savai kompetencei veic valsts vai pašvaldību institūcija, biedrība vai nodibinājums;

28) **pārvadātājs** — komersants (fiziskā vai juridiskā persona), kas pēc pasūtījuma vai līguma ar nosūtītāju, pasažieri vai uz cita tiesiska pamata uzņemas pārvadājuma saistību;

29) **saņēmējs** — persona, kurai saskaņā ar pārvadājuma līgumu galapunktā izsniedzama krava;

30) **starptautiskie pārvadājumi** — pārvadājumi, kurus veicot nepieciešams šķērsot Latvijas valsts robežu;

31) **šķidrā krava** — nafta un naftas produkti, spirts, augu eļļa, dzīvnieku tauki un cita krava, ko pārvadā noslēgtās tilpnēs;

32) **tiešā jauktā satiksme** — pasažieru vai kravas pārvadājumi, kurus ar autotransportu un citu transportu veic vairāki pārvadātāji un kuriem tiek sastādīts vienots transporta dokuments visam braukšanas ceļam;

33) **transporta ekspedīcijas pakalpojumi** — ar kravas nosūtīšanu, pārvadāšanu, saņemšanu un uzglabāšanu saistītu pakalpojumu un darbu komplekss, kuru veic par maksu.

(2002.gada 9.maija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu)

2.pants. Likuma darbība

Šis likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, kas pasažieru un kravas pārvadājumus ar autotransporta līdzekļiem veic kā profesionālu darbību, un nosūtītāju, saņēmēju vai pasažieriem.

3.pants. Normatīvie akti, kas regulē tiesiskās attiecības autopārvadājumos

(1) Tiesiskās attiecības, kas veidojas, veicot kravas un pasažieru pārvadājumus ar autotransportu, reglamentē šis likums, Civillikums, citi normatīvie akti, kā arī starptautiskie līgumi, kuri ir saistoši Latvijai.

(2) Ja Saeimā apstiprinātajos Latvijai saistošajos starptautiskajos līgumos paredzēti citādi noteikumi nekā tie, kas ietverti šajā likumā, tiek piemēroti starptautisko līgumu noteikumi.

4.pants. Valsts pārvalde autopārvadājumu jomā

(1) Valsts pārvaldi autopārvadājumu jomā saskaņā ar šo likumu un uz tā pamata izdoto normatīvo aktu ietvaros atbilstoši savai kompetencei realizē Satiksmes ministrija, Iekšlietu ministrija, Finanšu ministrija, Labklājības ministrija un to pilnvarotas institūcijas.

(2) Satiksmes ministrija un tās pilnvarotas institūcijas atbilstoši savai kompetencei veic valsts uzraudzību pār likumu un citu normatīvo aktu ievērošanu autopārvadājumu jomā, izsniedz normatīvajos aktos paredzētos ar autopārvadājumiem saistītos dokumentus, organizē autopārvadājumu kontroli un sadarbojas ar citu valstu pilnvarotām institūcijām starptautisko autopārvadājumu jomā.

(02.12.2004. likuma redakcijā)

5.pants. Autotransporta direkcija

(Izslēgts ar 29.10.98. likumu, kas stājas spēkā no 20.11.98.)

5.¹ pants. Autotransporta direkcija

Autotransporta direkcija, ieviešot pasažieru un kravu autopārvadājumu normatīvo aktu prasības, atbilstoši savai kompetencei un saskaņā ar starptautiskajām un Eiropas Savienības prasībām nodrošina:

- 1) ar autopārvadājumiem saistīto darbību kvalitāti un attīstību;
- 2) autotransporta nozares informatīvās datu bāzes veidošanu un administrēšanu;
- 3) valsts pārvaldes funkciju veikšanai nepieciešamo informāciju autotransporta nozarē;
- 4) starptautiskajos starpvaldību un starpministriju līgumos paredzētās darbības;
- 5) Latvijas dalību starptautisko autopārvadājumu nolīgumu darbības ietvaros izveidoto kopējo komisiju, Eiropas transporta ministru konferences (ETMK) Autotransporta grupas un citu ar autotransporta nozari saistītu starptautisku organizāciju sanāksmēs.

(02.12.2004. likuma redakcijā)

II nodaļa Kravas pārvadājumi ar autotransportu

6.pants. Kravas pārvadājumu licencēšana

- (1) Kravas pārvadājumu drīkst veikt tikai tad, ja autopārvadājumu vadītājam (administratoram) ir profesionālās kompetences sertifikāts attiecīgajā pārvadājumu jomā un pārvadātājs ir saņēmis Autotransporta direkcijas izsniegtu speciālo atļauju (licenci).
- (2) Speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt kravas pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai - Ministru kabineta noteiktajā kārtībā - ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem.
- (3) Pārvadātājs, kas veic kravas pārvadājumus ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā un starptautiskos kravas pārvadājumus ar kravas automobiļiem, kuru kopējā pieļaujamā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, neieskaitot piekabes, attiecībā uz katru autotransporta līdzekli saņem licences kartīti.
- (4) Kārtību, kādā izsniedzamas, anulējamās vai uz laiku apturamas speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes attiecībā uz autotransporta līdzekļiem kravas pārvadājumiem, profesionālās kompetences sertifikāti un atļaujas starptautiskajiem kravas pārvadājumiem, nosaka Ministru kabinets.

(02.12.2004. likuma redakcijā)

7.pants. Kravas pārvadājuma līgums

- (1) Kravas pārvadājumi ar autotransportu tiek veikti saskaņā ar līgumu, pēc kura pārvadātājs apņemas nogādāt nosūtītāja uzticēto kravu galapunktā un izsniegt to saņēmējam, bet nosūtītājs apņemas samaksāt par kravas pārvadājumu.
- (2) Pusēm aizliegts kravas pārvadājuma līgumā ietvert tādus noteikumus, kuru izpildīšana var izraisīt autovadītāja darba un atpūtas režīma, kā arī satiksmes noteikumu pārkāpumus.

(3) Ja kravas pārvadājuma līgums tiek noslēgts ar ekspeditoru un ekspeditors rīkojas savā vārdā, līgumā nosakot pārvadājuma cenu, uz ekspeditoru saskaņā ar šo likumu attiecināmi nosūtītāja pienākumi un atbildība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu)

8.pants. Kravas pārvadājuma līguma noslēgšana

(1) Kravas pārvadājuma līgumu var noslēgt mutvārdos vai rakstveidā atsevišķas kravas pārvadāšanai vai kravas pārvadājumu veikšanai noteiktā laika posmā.

(2) Mutvārdu līgums uzskatāms par noslēgtu no brīža, kad krava uzticēta pārvadāšanai.

(3) Tikai rakstveidā ir slēdzami:

1) kravas pārvadājuma līgumi, kuru izpildē paredzēts izmantot tiešo jaukto satiksmi;

2) kravas starptautisko pārvadājumu līgumi;

3) bīstamu kravu pārvadājuma līgumi;

4) līgumi visos gadījumos, kad to pieprasa nosūtītājs.

(4) Rakstveida līguma noslēgšanai pielīdzināma pasūtījuma pieņemšana, izrakstot noteikta parauga preču pavadzīmi (turpmāk - pavadzīme).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu)

9.pants. Pavadzīmes saturs

(1) Ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, pavadzīmi noformē vismaz trijos eksemplāros un tos paraksta nosūtītājs un pārvadātājs. Pirmo pavadzīmes eksemplāru izsniedz nosūtītājam, otro - saņēmējam, bet trešais pavadzīmes eksemplārs paliek pie pārvadātāja.

(2) Pavadzīmi sagatavo nosūtītājs. Ja nosūtītājs vai pārvadātājs to vēlas, pavadzīmi var rakstīt katram autotransporta līdzeklim vai katra veida kravai, vai katrai kravas daļai (partijai) atsevišķi.

(3) Pavadzīmē ietveramas šādas ziņas:

1) pavadzīmes izrakstīšanas vieta un datums;

2) nosūtītāja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;

3) pārvadātāja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;

4) kravas pieņemšanas vieta un datums un nogādāšanas vieta;

5) saņēmēja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;

6) kravas raksturošanai pieņemtais apzīmējums un tās iesaiņojuma veids; ja tiek pārvadātas bīstamas kravas, - to vispārpieņemtie apzīmējumi;

7) kravas vienību skaits, to speciālais marķējums un numerācija;

8) kravas bruto svars vai kravas daudzums citās mērvienībās;

9) ar kravas pārvadāšanu saistītie maksājumi (pārvadājuma maksa, papildmaksājumi, muitas nodevas un nodokļi), kā arī citi maksājumi no kravas pārvadājuma līguma noslēgšanas brīža līdz kravas izsniegšanai;

10) instrukcijas, kas jāievēro, noformējot muitas dokumentus par preču un priekšmetu izvešanu pāri Latvijas valsts robežai muitas kontrolē un izpildot citu kontroles iestāžu prasības;

11) *(izslēgts ar 02.12.2004. likumu).*

(4) Ja nepieciešams, pavadzīmē norādāms arī:

1) aizliegums veikt pārkraušanu;

2) maksājumi, kas jānokārto nosūtītājam;

3) maksājumi, kas jānokārto, nododot kravu;

4) tās kravas vērtība, kuras nogādāšanā nosūtītājs ir īpaši ieinteresēts;

5) nosūtītāja instrukcijas pārvadātājam par kravas apdrošināšanu;

6) saskaņots termiņš, kurā jāveic pārvadājums;

7) pārvadātājam nodotie dokumenti.

(5) Pavadzīmē var minēt jebkuras citas nepieciešamās ziņas.

(6) Pavadzīme ir indosējama, ja tas pavadzīmē ir tieši norādīts.

(7) Pavadzīmes nenoformēšana vai nozaudēšana neietekmē pārvadājuma līguma spēkā esamību, ja puses neiebilst pret līguma izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu)

10.pants. Papilddokumenti, kurus sagatavo nosūtītājs

Nosūtītājs pievieno pavadzīmei vai nodod pārvadātāja rīcībā muitas un citu kontroles iestāžu prasību izpildei nepieciešamos dokumentus un ziņas.

11.pants. Pārvadātāja pienākumi, padodot autotransporta līdzekli

(1) Pārvadātājam iepriekš saskaņotā laikā jāpadod autotransporta līdzeklis, kas ir lietošanas kārtībā, derīgs attiecīgā veida kravas pārvadāšanai un atbilst sanitārajām prasībām.

(2) Autotransporta līdzekļa derīgumu attiecīgā veida kravas pārvadāšanai (komercgatavība) nosaka nosūtītājs.

(3) Ja tiek atklāti autotransporta līdzekļa trūkumi, kas var ietekmēt kravas saglabāšanu pārvadājuma laikā, nosūtītājs ir tiesīgs atteikties no kravas iekraušanas šādā autotransporta līdzeklī.

12.pants. Nosūtītāja un pārvadātāja pienākumi, pieņemot un nododot kravu pārvadāšanai

(1) Nosūtītāja pienākums ir nodot kravu pārvadāšanai tādā tarā vai iesaiņojumā, kāds nepieciešams kravas saglabāšanai.

(2) Krava jāsaņem un nepieciešamie dokumenti jāsaņem katram saņēmējam atsevišķi.

(3) Pieņemot kravu pārvadāšanai, pārvadātājs pēc nosūtītāja pieprasījuma uzrāda viņam pārvadājuma tiesības apliecinošus dokumentus. Pārvadātājam jāpārbauda, vai krava autotransporta līdzekli iekrauta un nostiprināta atbilstoši satiksmes drošības un autotransporta līdzekļa ekspluatācijas prasībām. Ja pārvadātājs, veicot ārējo apskati, konstatējis, ka krava iekrauta un nostiprināta nepareizi un ir apdraudēta tās saglabāšana, viņa pienākums ir par to ziņot nosūtītājam. Nosūtītājam pēc pārvadātāja pieprasījuma jānovērš kravas iekraušanā un nostiprinājumā konstatētie trūkumi. Kravas izvietošanas un nostiprināšanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

(4) Ja nosūtītājs atsakās novērst kravas iekraušanā un nostiprinājumā konstatētos trūkumus vai ja krava neatbilst šā panta pirmās daļas noteikumiem, pārvadātājs ir tiesīgs atteikties no šīs kravas pārvadāšanas un uzskatīt kravu par nenodotu pārvadāšanai. Par to izdarāma atzīme kravas transporta dokumentos.

(5) Bīstamo kravu pārvadājumu noteikumus izdod Ministru kabinets.

(6) Bīstamo kravu pārvadātājam - fiziskajai personai vai uzņēmuma vadītāja ieceltai personai, kas pārvadātāja uzņēmumā uzrauga bīstamo kravu pārvadājumu operācijas, ir nepieciešams bīstamo kravu pārvadājumu drošības konsultanta (padomnieka) profesionālo kvalifikāciju apstiprinošs sertifikāts. Bīstamo kravu pārvadājumu drošības konsultanta (padomnieka) funkcijas nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.10.98. likumu un 10.05.2001. likumu, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

13.pants. Kravas nozaudēšana

(1) Nosūtītājam un saņēmējam ir tiesības atzīt kravu par nozaudētu un prasīt atlīdzību par nozaudēto kravu, ja tā nav izsniegta 30 dienu laikā pēc pārvadājuma līgumā saskaņotā kravas nodošanas brīža vai gadījumos, kad kravas nodošanas brīdis līgumā nav noteikts, - 60 dienu laikā no kravas pieņemšanas pārvadāšanai.

(2) Ja kravu, par kuras nozaudēšanu vai iztrūkumu pārvadātājs samaksājis atlīdzību, pēc tam atrod, saņēmējam ir tiesības saņemt šo kravu, ja viņš pārvadātājam atmaksā saņemto atlīdzību.

14.pants. Pārvadājumu izpildes uzskaitē

Regulāru (ilgstošu) pārvadājumu līgumsaistību izpildes uzskaites kārtību puses nosaka, savstarpēji vienojoties.

15.pants. Iekraušanas un izkraušanas, kā arī autotransporta līdzekļa sakopšanas pienākumu sadalījums

(1) Kravas iekraušanai nepieciešamās ierīces un palīgmateriālus piešķir un uzstāda nosūtītājs, bet novāc saņēmējs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(2) Līdzekļus kravas apsegšanai un nostiprināšanai piešķir pārvadātājs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(3) Visas ierīces, kas pieder nosūtītājam, pārvadātājs izsniedz saņēmējam kopā ar kravu vai saskaņā ar nosūtītāja norādījumu pavadzīmē no gādā viņam atpakaļ.

(4) Norēķini par minētajām operācijām tiek veikti līgumā noteiktajā kārtībā.

(5) Kravu autotransporta līdzeklī iekrauj, nostiprina, apsedz un nosien nosūtītājs, bet pārsegumus un nostiprinājumus noņem un kravu izkrauj saņēmējs.

(6) Pārvadātājs pēc vienošanās ar nosūtītāju vai saņēmēju var uzņemties kravas iekraušanu un izkraušanu. Papildpakalpojumu sniegšanas noteikumus nosaka līgums.

(7) Pēc kravas izkraušanas saņēmējs par saviem līdzekļiem sakopj autotransporta līdzekļus un konteinerus, iztīrot kravas atlikumus, bet pēc dzīvniece, putnu un ātri bojājamo kravu un tamlīdzīgu kravu vešanas tos izmazgā un, ja nepieciešams, dezinficē.

(8) Līgumā paredzētajos gadījumos autotransporta līdzekļu un konteineru mazgāšanu un dezinfekciju veic nosūtītājs. Pavadzīmē nosūtītājam jāizdara atzīme par veikto sanitārtehnisko apstrādi.

16.pants. Pienākumi un tiesības rīkoties ar kravu

(1) Nosūtītājam ir tiesības pieprasīt, lai pārvadātājs pārtrauc pārvadājumu, maina kravas nogādes vietu vai izsniedz kravu saņēmējam, kurš nav norādīts pavadzīmē.

(2) Nosūtītājs zaudē šā panta pirmajā daļā norādītās tiesības no brīža, kad pavadzīmes otrais, trešais un ceturtais eksemplārs nodots saņēmējam. No šā brīža pārvadātājam jāievēro saņēmēja norādījumi. Nosūtītājs zaudē šā panta pirmajā daļā norādītās tiesības arī gadījumos, kad krava nozaudēta vai nav pienākusi noteiktajā termiņā, kā arī no brīža, kad saņēmējam ir radušās tiesības celt personīgu prasību sakarā ar kravas nozaudēšanu.

(3) Ja, realizējot savas tiesības rīkoties ar kravu, saņēmējs dod norādījumu nodot kravu citai personai, šī persona nav tiesīga pāradresēt kravu.

(4) Tiesības rīkoties ar kravu tiek realizētas, ievērojot šādus noteikumus:

1) nosūtītājam ir jāiesniedz pārvadātājam pavadzīmes pirmais eksemplārs, kurā ierakstīti jauni norādījumi un kārtība, kādā pārvadātājam atlīdzināmi izdevumi un zaudējumi, kas varētu rasties, pildot šos norādījumus;

2) šo norādījumu izpildei jābūt iespējamai tajā brīdī, kad tiesības rīkoties ar kravu saņem persona, kurai tie jāpilda;

3) norādījumu izpilde nedrīkst traucēt normālu darba gaitu pārvadātāja uzņēmumā un nodarīt zaudējumus citiem nosūtītājiem un saņēmējiem;

4) nedrīkst pieļaut kravas sadalīšanu, ja tai ir viena pavadzīme vai krava nav dalāma.

(5) Ja pārvadātājs nevar izpildīt saņemtos norādījumus šā panta ceturtās daļas 2. un 3. punktā minēto iemeslu dēļ, viņam nekavējoties jāziņo personai, kas devusi norādījumus.

(6) Pārvadātājs, kas nav izpildījis šajā pantā noteiktajā kārtībā dotos norādījumus vai ir izpildījis tos, nepieprasot, lai viņam izsniedz pavadzīmes pirmo eksemplāru, ir atbildīgs personai, kurai ir tiesības iesniegt pretenziju par nodarītajiem zaudējumiem.

17.pants. Kravas daudzuma noteikšana, marķēšana un iesaiņošana

(1) Nododot un pieņemot pārvadāšanai kravu, ko pārvadā bez taras, kā arī beramo, šķidro un konteineros esošo kravu, nosūtītājam jānosaka un jāuzrāda pavadzīmē šīs kravas svars.

(2) Ietaroto kravu un gabalkravu pieņem pārvadāšanai atbilstoši pavadzīmei, kurā uzrādīts kravas svars un vienību skaits. Ietarotās kravas un gabalkravas svaru un vienību skaitu nosaka nosūtītājs pirms tās nodošanas pārvadāšanai. Kravas kopējo svaru nosaka, kravu nosverot vai aprēķinot tās svaru atbilstoši kravas vienību skaitam pēc trafareta vai pēc standarta. Atsevišķām kravām svaru var noteikt, to aprēķinot pēc tilpuma īpatsvara vai nosacīti.

(3) Dzelzceļa staciju, ostu (piestātņu) un lidostu kravas dienesti nodod kravu pārvadātājam, pārbaudot kravas svaru vai vienību skaitu, kā arī kravas stāvokli. Ietaroto kravu un gabalkravu nodod, pārbaudot tikai bojāto kravas vienību svaru un stāvokli.

(4) Pārvadājot kravu slēgtos autotransporta līdzekļos un piekabēs, atsevišķās autotransporta līdzekļa sekcijās, konteineros un cisternās, kuras aizplombējis nosūtītājs, kravas svaru nosaka tās nosūtītājs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(5) Pavadzīmē kravas svaru, norādot tā noteikšanas veidu, ieraksta nosūtītājs.

(6) Piekrautie slēgtie autotransporta līdzekļi un piekabes, atsevišķas autotransporta līdzekļa sekcijas, konteineri un cisternas, kas nogādājamas vienam saņēmējam, kā arī sīkās gabalpreces, kas atrodas kastēs, kārbās un citā tarā, jāaizplombē nosūtītājam. Autotransporta līdzekļu, piekabju, atsevišķu autotransporta līdzekļu sekciju, konteineru un cisternu aizplombēšanas kārtību pēc saskaņošanas ar Muitas departamentu nosaka Satiksmes ministrija.

18.pants. Kravas nodošana saņēmējam galapunktā

(1) Saņēmējam galapunktā kravu pēc svara un kravas vienību skaita nodod tādā pašā kārtībā, kādā tā pieņemta no nosūtītāja.

(2) Pārvadātājam, nododot kravu, nav jāpiedalās kravas svara, stāvokļa un kravas vienību skaita pārbaudē, ja krava piegādāta slēgtos autotransporta līdzekļos, piekabēs, atsevišķās autotransporta līdzekļa sekcijās, konteineros un cisternās ar nesabojātām nosūtītāja plombām.

(3) Pārvadātājam, nododot kravu, ir jāpiedalās kravas svara, stāvokļa un kravas vienību skaita pārbaudē, ja:

1) krava atvesta bojātā vai vaļējā autotransporta līdzekļa kravas kastē vai lietošanas kārtībā esošā kravas kastē, bet ar sabojātām plombām;

2) krava, kas ātri bojājas, nav atvesta noteiktajā pārvadāšanas termiņā vai tās pārvadāšanā nav ievērots paredzētais temperatūras režīms.

(4) Ietaroto kravu un gabalkravu pārvadātājs nodod, pārbaudot tikai bojāto kravas vienību svaru un stāvokli. Ja konstatēti taras bojājumi vai citi apstākļi, kas var ietekmēt kravas stāvokli, pārvadātājam kopā ar saņēmēju jāpārbauda bojātās kravas vienības, tās atverot.

(5) Ja saņēmējam nav autosvaru un nekas neliecina par kravas iztrūkumu, atvestās neietarotās un beramās kravas nodod bez svēršanas.

(6) Pārvadātājs kravu galapunktā nodod pavadzīmē norādītajam vai līgumā paredzētajam saņēmējam.

(7) Pārvadātājs un saņēmējs apliecina kravas nodošanu un saņemšanu ar parakstu un zīmogu (spiedogu) visos pavadzīmes eksemplāros, no kuriem trīs eksemplāri tiek nodoti saņēmējam, bet pārējie paliek pārvadātājam.

(8) Ja, pārbaudot kravas svaru, vienību skaitu vai stāvokli, galapunktā konstatē kravas iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumus, pārvadātājam un saņēmējam jānosaka svara iztrūkuma, sabojāšanās vai bojājumu apmēri un par to jāizdara atzīme pavadzīmē vai jāsastāda akts, ja pavadzīmes nav.

(9) Ja ir nepieciešama ekspertīze, pārvadātājs pēc savas iniciatīvas vai pēc saņēmēja pieprasījuma uzaicina ekspertus.

19.pants. Saņēmēja tiesības atteikties pieņemt kravu

(1) Saņēmējs ir tiesīgs atteikties pieņemt kravu pilnīgi vai daļēji tikai tad, ja tā pilnīgi vai daļēji kļuvusi neizmantojama noteiktajam mērķim, kā arī tad, ja krava viņam nav adresēta.

(2) Kravas izmantošanas neiespējamība jāpierāda saņēmējam, ja līgumā nav paredzēts citādi.

(3) Kamēr pārvadātājs nav saņēmis no nosūtītāja attiecīgus norādījumus par to, kā rīkoties ar kravu, saņēmējs var mainīt savu lēmumu un kravu pieņemt.

20.pants. Saņēmēja atbildība par nepamatotu atteikšanos pieņemt kravu

Saņēmējs, kurš nepamatoti atteicies pieņemt kravu, par iemeslu minot tās sabojāšanos, ir atbildīgs par kravas bojājumiem, kas radušies pēc atteikuma to pieņemt.

21.pants. Nosūtītāja un saņēmēja pienākumi, ja saņēmējs atsakās pieņemt kravu

Ja saņēmējs atsakās pieņemt no pārvadātāja kravu, nosūtītājs kravu drīkst pāradresēt citam saņēmējam. Saņēmējam jāizdara ieraksts pavadzīmē par atteikšanos pieņemt kravu un jānorāda atteikšanās iemesli.

22.pants. Nosūtītāja un pārvadātāja pienākumi, pāradresējot kravu

(1) Ja radušies apstākļi, kas kavē kravas nodošanu noteiktajā vietā, pārvadātājs nekavējoties pieprasa no nosūtītāja norādījumus.

(2) Nosūtītājs līgumā paredzētajā termiņā dod pārvadātājam norādījumu par jauno kravas nogādes vietu vai par šīs kravas iespējamo realizēšanu.

(3) Nosūtītājs atlīdzina pārvadātājam visus ar kravas pārvadāšanu, pāradresēšanu un realizēšanu saistītos izdevumus.

(4) Ja kravas pāradresēšana notiek ceļā, par to ir jāizdara ieraksts visos pavadzīmes eksemplāros.

(5) Ja pārvadātājam nav iespējams nogādāt kravu jaunajā vietā, viņš var atteikties no šā pārvadājuma, darot to zināmu nosūtītājam. Šādā gadījumā pārvadātājs atdod kravu tās nosūtītājam.

23.pants. Pārvadātāja tiesības rīkoties ar nepieņemto kravu

(1) Pārvadātājs, negaidot norādījumus no nosūtītāja, saņēmēja nepieņemto kravu drīkst pārdot, ja:

1) tādu nepieciešamību rada kravas stāvoklis vai tās bojāšanās;

2) kravas glabāšanas izdevumi ir nesamērīgi salīdzinājumā ar kravas parasto vērtību;

3) līgumā noteiktajā termiņā nav saņemti norādījumi no nosūtītāja vai viņa pilnvarotas personas.

(2) Summu, kas saņemta par pārdoto kravu, pārvadātājs atdod nosūtītājam, pirms tam atskaitījis no tās realizācijas izdevumus. Ja ieņēmumi no kravas realizācijas pārsniedz nosūtītāja noteikto kravas vērtību un realizācijas izdevumus, pārvadātājs ir tiesīgs paturēt starpību.

(3) Ja nogādāto kravu saņēmējs atsakās pieņemt vai šo kravu nevar nodot citu iemeslu dēļ, pārvadātājs drīkst izkraut to par nosūtītāja līdzekļiem; pēc izkraušanas pārvadājums uzskatāms par pabeigtu. Šādā gadījumā pārvadātājs kravas uzglabāšanu var uzticēt trešajai personai, un tad viņš ir atbildīgs tikai par šīs trešās personas izvēli. Pārvadātājs šādu kravu drīkst arī nogādāt atpakaļ par nosūtītāja līdzekļiem.

24.pants. Norēķini par kravas pārvadājumiem

Norēķinus par kravas pārvadājumiem kārtro nosūtītājs vai saņēmējs saskaņā ar līgumu, pamatojoties uz pārvadātāja rēķiniem. Rēķinu par izdarīto pārvadājumu iesniedz un samaksā līgumā noteiktajā kārtībā.

25.pants. Nosūtītāja atbildība

(1) Nosūtītājam jāatlīdzina zaudējumi, kas radušies sakarā ar pārvadājuma līgumā un normatīvajos aktos paredzēto nosūtītāja pienākumu pildīšanu (nepildīšanu), kā arī jāmaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

(2) Ja, neinformējot pārvadātāju, pārvadāšanai nodota krava, kuru pārvadāt aizliegts vai kuru pārvadājot jāveic īpaši drošības pasākumi, kā arī tad, ja nepareizi norādīts kravas nosaukums vai tās īpatnības, nosūtītājam ir jāatlīdzina radušies zaudējumi un jāmaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

26.pants. Pārvadātāja atbildība

(1) Pārvadātājs ir atbildīgs par pilnīgu vai daļēju kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, kas radies kopš brīža, kad krava tiek pieņemta, līdz brīdim, kad krava tiek nodota, kā arī par piegādes nokavējumu.

(2) Pārvadātājs neatbild par kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, ja viņš pierāda, ka tas noticis šādu iemeslu dēļ:

1) nosūtītāja (saņēmēja) vainas dēļ;

2) taras vai iesaiņojuma trūkumu dēļ, kurus pēc ārējā izskata, pieņemot kravu pārvadāšanai, nevarēja pamanīt, vai tādēļ, ka izmantota kravas īpatnībām vai standartiem neatbilstoša tara (izņemot gadījumus, kad ir pazīmes, ka taras bojājumi radušies ceļā);

3) ja krava nodota pārvadāšanai, nenorādot transporta dokumentos kravas sevišķās īpašības, kuru dēļ nepieciešams ievērot īpašus drošības noteikumus vai veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu kravas saglabāšanu, to pārvadājot vai uzglabājot.

(3) Pārvadātājs ir atbildīgs par kravas nesaglabāšanu, ja saņēmējs vai cita persona, kas pilnvarota iesniegt pretenzijas, pierāda, ka kravas nesaglabāšana radusies pārvadātāja vainas dēļ gadījumos, kad:

1) krava saņemta nebojātā autotransporta līdzeklī (konteinerā) ar nebojātām nosūtītāja plombām, bet gabalkrava - ar nebojātām aizsargzīmēm, bandrolēm un nosūtītāja plombām;

2) krava nav saglabāta no pārvadātāja neatkarīgu dabisku apstākļu dēļ (korozija, izkalšana, dabīga pūšana, dažādu parazītu un grauzēju sabojāta krava utt.);

3) krava pārvadāta nosūtītāja vai saņēmēja pārstāvja vai ekspeditora pavadībā;

4) kravas iztrūkums nepārsniedz dabiskā zuduma normas.

(4) Pārvadātājam ir jāatlīdzina zaudējumi, kas radušies sakarā ar pārvadājuma līgumā un normatīvajos aktos paredzēto pārvadātāja pienākumu pildīšanu (nepildīšanu), kā arī jāsamaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

27.pants. Pārvadātāja atbildības apjoms par līgumsaistību neievērošanu

(1) Pārvadātājs atlīdzina līgumsaistību neievērošanas rezultātā nodarītos zaudējumus šādā apmērā:

- 1) par kravas nozaudēšanu vai iztrūkumu - nozaudētās vai iztrūkstošās kravas parasto vērtību;
- 2) par kravas sabojāšanos vai bojājumu - summu, par kādu samazinājusies kravas vērtība;
- 3) par tādas kravas nozaudēšanu, kas pārvadāšanai nodota ar iepriekš deklarētu vērtību, - deklarētās vērtības apmērā, ja pārvadātājs nepierāda, ka vērtība bijusi mazāka.

(2) Pārvadātājs, atlīdzinot konstatēto zaudējumu, kas radies sakarā ar pārvadājamās kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, atlīdzina arī pārvadājuma maksu, kas samaksāta par nozaudētās, iztrūkstošās, sabojājušās vai bojātās kravas pārvadāšanu, ja šī maksa neietilpst kravas cenā, kā arī atlīdzina nodarītos zaudējumus un atrauto peļņu.

(3) Ja līgumā nav noteikts citādi, kravas vērtība nosakāma kravas pieņemšanas vietā un laikā atbilstoši cenai preču biržā vai, ja tādas nav, - atbilstoši attiecīgajai tirgus cenai, vai, ja nav ne preču biržas cenas, ne tirgus cenas, - atbilstoši tāda paša veida un kvalitātes preču parastajai vērtībai.

(4) Ja pārvadātājam un nosūtītājam ir domstarpības, kravas vērtību nosaka pārvadātāja un nosūtītāja (saņēmēja) izraudzīts eksperts.

28.pants. Ekspeditora atbildība

Ekspeditors saskaņā ar likumu vai līgumu atlīdzina nosūtītājam zaudējumus, kas radušies ekspeditora vainas dēļ sakarā ar transporta ekspedīcijas pakalpojumu nepildīšanu vai prettiesiskām darbībām šo pakalpojumu izpildes laikā.

III nodaļa Pasažieru un bagāžas pārvadāšana

29.pants. Autotransporta līdzekļi pasažieru pārvadāšanai

(1) Pasažieru pārvadājumi tiek veikti ar autotransporta līdzekļiem (autobusiem, vieglajiem automobiļiem u.c.), kuri paredzēti šim mērķim.

(2) Vieglais taksometrs ir vieglais automobilis, kas paredzēts pasažieru pārvadāšanai pēc individuāla pasūtījuma un apgādāts ar ierīci, kura uzrāda pakalpojuma maksu un nodrošina ienākumu uzskaiti.

(3) *(Izslēgta ar 02.12.2004. likumu).*

(2002.gada 9.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

29.¹ pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu veidi

(1) Ir šādi pasažieru regulārie pārvadājumi: pasažieru regulārie pārvadājumi ar autobusu un pasažieru regulārie pārvadājumi ar maršruta taksometru (izņemot pasažieru regulāros starptautiskos pārvadājumus).

(2) Pasažieru regulārajos pārvadājumos ar autobusu pasažierus pārvadā ar autobusu par noteiktu braukšanas maksu iepriekš noteiktā maršrutā pēc noteikta kustības saraksta, uzņemot un izlaižot pasažierus iepriekš noteiktās pieturvietās.

(3) Pasažieru regulārajos pārvadājumos ar maršruta taksometru pasažierus pārvadā ar piemērotiem transportlīdzekļiem (bez stāvvietām), kuru ietilpība nav lielāka par 16 sēdvietām (neieskaitot šoferi), par noteiktu braukšanas maksu iepriekš noteiktā maršrutā pēc noteikta kustības saraksta, uzņemot un izlaižot pasažierus jebkurā maršruta punktā.

(2002.gada 9.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

29.² pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu dotēšana

(1) Dotācijas tiek piešķirtas pasažieru regulārajiem pārvadājumiem ar autobusiem. Kārtību, kādā pasažieru regulārajiem pārvadājumiem ar autobusiem tiek piešķirtas dotācijas, nosaka Ministru kabinets.

(2) Pasažieru regulārajiem pārvadājumiem ar maršruta taksometriem, kā arī pasažieru regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem dotācijas netiek piešķirtas.

(3) Satiksmes ministrijai kārtējam gadam no valsts budžeta piešķirtā dotācija pasažieru regulārajiem pārvadājumiem ar autobusiem nedrīkst būt mazāka kā iepriekšējā budžeta gadā.

(30.10.2003. likuma redakcijā)

30.pants. Pasažieru pārvadājumu licencēšana

(1) Pasažieru pārvadājumu ar autobusu drīkst veikt tikai tad, ja autopārvadājumu vadītājam (administratoram) ir profesionālās kompetences sertifikāts attiecīgajā pārvadājumu jomā un pārvadātājs ir saņēmis Autotransporta direkcijas izsniegtu speciālo atļauju (licenci) starptautiskajiem pārvadājumiem vai pārvadājumiem valsts robežās vai republikas pilsētas domes vai rajona padomes izsniegtu speciālo atļauju (licenci) pārvadājumiem attiecīgo pilsētu vai rajonu robežās.

(2) Speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt pasažieru pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai - Ministru kabineta noteiktajā kārtībā - ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem.

(3) Pārvadātājs, kas veic pasažieru pārvadājumus ar autobusiem Latvijas teritorijā, attiecībā uz katru autotransporta līdzekli saņem licences kartīti.

(4) Autotransporta direkcijas izsniegta speciālā atļauja (licence) dod pārvadātājam tiesības veikt pasažieru pārvadājumus ar autobusiem arī republikas pilsētu un rajonu administratīvajās teritorijās.

(5) Kārtību, kādā izsniedzamas, anulējamas vai uz laiku apturamas speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes attiecībā uz autotransporta līdzekļiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, profesionālās kompetences sertifikāti, atļaujas starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem, kā arī pasažieru starptautisko pārvadājumu organizēšanas un veikšanas, maršrutu atklāšanas, grozīšanas un slēgšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

31.pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu maršrutu klasifikācija

(1) Pasažieru regulāro pārvadājumu maršruti (turpmāk - maršruti) tiek iedalīti šādi:

- 1) pilsētas maršruti;
- 2) rajona maršruti;
- 3) tālsatiksmes maršruti;
- 4) starptautiskie maršruti.

(2) Pilsētas maršruti ir tie maršruti, kas atrodas pilsētas teritorijā.

(3) Rajona maršruti ir tie maršruti, kas atrodas viena rajona administratīvās teritorijas robežās vai republikas pilsētas un to aptverošā rajona administratīvās teritorijas robežās.

(4) Tālsatiksmes maršruti ir tie maršruti, kas atrodas divu vai vairāku rajonu administratīvo teritoriju robežās.

(5) Starptautiskie maršruti ir tie maršruti, kuru veikšanai nepieciešams šķērsot Latvijas valsts robežu.

(6) Ja maršruts pēc savas nozīmes neatbilst kategorijai saskaņā ar minētās klasifikācijas kritērijiem, Satiksmes ministrija pēc pārvadātāju priekšlikuma nosaka maršruta piederību pie klasifikācijā noteiktās kategorijas un piešķir attiecīgo kodu (numuru).

32.pants. Regulāro maršrutu atklāšana, grozīšana un slēgšana

(1) Regulāros maršrutus (reisu) atklāj vai groza, izsniedzot attiecīgas atļaujas:

- 1) pilsētas un rajona maršrutiem, - attiecīgi pilsētas dome vai rajona padome;
- 2) tālsatiksmes un starptautiskajiem maršrutiem, - Satiksmes ministrija.

(2) Par grozījumiem pilsētas maršrutos pārvadātājs paziņo publiski ne vēlāk kā septiņas dienas pirms maršruta grozīšanas.

(3) Par grozījumiem rajona, tālsatiksmes un starptautiskajos maršrutos pārvadātājs paziņo publiski ne vēlāk kā desmit dienas pirms maršruta grozīšanas, bet ne vēlāk kā trīs dienas pirms tam, kad tiek uzsākta biļešu pārdošana.

(4) Rajonu un republikas pilsētu administratīvajās teritorijās var atklāt skolēnu, studentu un citus speciālos autobusu maršrutus. Speciālajos maršrutos pārvadājumiem ir jāatbilst pasažieru regulāro pārvadājumu prasībām, pieļaujot šādus izņēmumus:

- 1) tajos var noteikt īpašu braukšanas maksas iekasēšanas un bagāžas pārvadāšanas kārtību;
- 2) autotransporta līdzekļa apstāšanās maršrutā pasažieru iekāpšanai un izkāpšanai notiek pēc pasažieru pieprasījuma.

(5) Iekšzemes maršrutu atklāšanas, grozīšanas un slēgšanas, kā arī atļauju izsniegšanas un anulēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.10.98. likumu, 30.09.99. likumu un 09.05.2002. likumu, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

33.pants. Maršrutu aprīkošana

(1) Maršruti aprīkojami ar līniju būvēm.

(2) Līniju būvju (izņemot autoostas) ierīkošanu, to labiekārtošanu un uzturēšanu pilsētās veic attiecīgās pašvaldības, lauku apvidos - ceļu īpašnieki.

(3) Autoostu celtniecību un to teritoriju labiekārtošanu un uzturēšanu veic to īpašnieks vai valdītājs. Autoostu izvietojumu un skaitu nosaka attiecīgā pašvaldība.

(4) *(Izslēgta ar 29.10.98. likumu).*

(5) Autoostu reģistrāciju veic Satiksmes ministrija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(6) Kārtību, kādā autobusi iebrauc un stāv autoostas teritorijā, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.10.98. likumu, 30.09.99. likumu un 02.12.2004. likumu)

34.pants. To autotransporta līdzekļu kustības saraksti, kuri veic pasažieru regulāros pārvadājumus

(1) Pasažieru regulāros pārvadājumus var veikt tikai saskaņā ar apstiprinātu kustības sarakstu. To autotransporta līdzekļu kustības saraksti, kuri veic pasažieru regulāros pārvadājumus, saskaņojami ar citu transporta veidu kustības sarakstiem.

(2) Kustības sarakstus apstiprina:

1) pilsētu maršrutos - attiecīgā pilsētas dome, rajona padome;

2) rajonu maršrutos - attiecīgā rajona padome, saskaņojot ar Satiksmes ministriju;

3) tālsatiksmes un starptautiskajos maršrutos - Satiksmes ministrija.

(3) Pieturvietās informāciju par autobusu kustību nodrošina:

1) pilsētu maršrutos - attiecīgā pašvaldība pēc pārvadātāja samaksāta pasūtījuma;

2) rajonu, tālsatiksmes un starptautiskajos maršrutos — pārvadātājs pēc saskaņošanas ar ceļa īpašnieku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu un 09.05.2002. likumu, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

35.pants. Vieglo taksometru pārvadājumi

(1) Pasažieru pārvadājumus ar vieglo taksometru drīkst veikt tikai tad, ja taksometra vadītājam ir taksometra vadītāja kompetenci apliecinošs dokuments un pārvadātājs ir saņēmis speciālo atļauju (licenci), ko izsniedz attiecīgās republikas pilsētas dome vai rajona padome. Tā apstiprina licencēšanas noteikumus un nosaka savā administratīvajā teritorijā izsniedzamo vieglo taksometru speciālo atļauju (licenču) un licences kartīšu skaitu, un vieglo taksometru stāvvietu izvietojumu.

(2) Speciālā atļauja (licence) dod tiesības veikt vieglo taksometru pārvadājumus tikai attiecīgajā administratīvajā teritorijā, kā arī nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas un uzņemt pasažieri atpakaļceļā.

(3) Fiziskajām personām, kuras reģistrētas kā individuālā darba veicējas, nepieciešama ne tikai speciālā atļauja (licence), bet jāieģādājas arī patents.

(4) Vispārīgās vieglo taksometru vadītāju kompetences prasības un eksaminācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, 23.11.2000. likumu un 02.12.2004. /pirmā daļa un ceturtnā daļa (par vieglo taksometru vadītāja kompetences prasībām un eksaminācijas kārtību) stājas spēkā 2006.gada 1.martā - sk. "Pārejas noteikumi" 10.punktu/)

36.pants. Līgums par pasažieru un bagāžas pārvadāšanu

Saskaņā ar līgumu par pasažieru pārvadāšanu ar autotransporta līdzekli pārvadātājs apņemas par attiecīgu maksu aizvest pasažieri līdz attiecīgai pieturai (vietai) un, ja pasažieris nodevis bagāžu, - nogādāt to attiecīgajā pieturā un izsniegt personai, kura ir pilnvarota saņemt bagāžu, bet pasažieris apņemas samaksāt par braukšanu un bagāžas pārvadāšanu, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(1997.gada 13.marta likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 09.04.97.)

37.pants. Pasažieru pārvadājuma līguma forma

(1) Pasažieru regulārā pārvadājuma līguma esamību apliecina biļete, kuru pārvadātājs pārdevis pasažierim, vai cits braukšanas dokuments; bagāžas pieņemšanu pārvadāšanai apliecina bagāžas biļete.

(2) Līgumu par pasažieru pārvadāšanu pēc pasūtījuma slēdz rakstveidā atbilstoši pārvadātāja noteiktam paraugam.

(3) Līgums par pasažieru pārvadāšanu vieglajos taksometros tiek noslēgts mutvārdos saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par pasažieru pārvadāšanu vieglajos taksometros. Pēc pasažiera pieprasījuma vieglā taksometra vadītājam, norēķinoties ar pasažieri, jāizsniedz kvīts.

(4) Noteikumus par pasažieru pārvadāšanu regulāro maršrutu autobusos izdod Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, 29.10.98. likumu un 09.05.2002. likumu, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

38.pants. Biļešu un citu braukšanas dokumentu paraugi un obligātie rekvizīti

(1) Biļešu un citu braukšanas dokumentu paraugus katram pārvadātājam apstiprina:

1) pilsētas un rajona maršrutos kursējošiem autotransporta līdzekļiem - attiecīgā pašvaldības institūcija;

2) tālsatiksmes un starptautiskajos maršrutos kursējošiem autotransporta līdzekļiem - Satiksmes ministrija.

(2) Biļešu un citu braukšanas dokumentu obligātos rekvizītus nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu)

39.pants. Braukšanas maksa (tarifi)

(1) Maksimālo robežlīmeni braukšanas maksai (tarifiem) par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem (izņemot starptautiskos maršrutos), kas tiek dotēti no valsts budžeta vai valsts speciālā budžeta, nosaka Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija saskaņā ar likumu "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem".

(2) Braukšanas maksu (tarifus) par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem pilsētas vai rajona maršrutos nosaka attiecīgās pašvaldības regulators saskaņā ar likumu "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem".

(3) Braukšanas maksu (tarifus) par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem starptautiskajos maršrutos nosaka pārvadātājs saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem un sadarbībā ar otras puses partneruzņēmumu.

(4) Braukšanas maksu (tarifus) par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem gadījumos, kuri nav minēti šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, nosaka pārvadātājs.

(5) Maksimālo maksu (tarifus) par pasažieru un bagāžas pārvadājumiem ar vieglo taksometru nosaka pašvaldības regulators likumā "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" noteiktajā kārtībā.

(6) Braukšanas maksu pasažieru neregulārajos pārvadājumos nosaka pēc pārvadātāja un pasūtītāja savstarpējas vienošanās.

(1997.gada 13.marta likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu un 09.05.2002. likumu, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

40.pants. Pārvadātāja pienākumi un atbildība

(1) Pārvadātāja pienākums ir nodrošināt pasažierim biļetē norādīto vietu pasažieru regulāro pārvadājumu autotransporta līdzeklī, kā arī drošu braucienu un pārvadāšanai nodotās bagāžas saglabāšanu un nogādāšanu galapunktā.

(2) Pārvadātājam šā likuma 43.panta trešajā daļā paredzētajos gadījumos ir jāatlīdzina pasažierim biļetes vērtība pasažieru pārvadāšanas noteikumos minētajā kārtībā un apmērā.

(3) Pārvadātājam ir pienākums atlīdzināt (izņemot pilsētas maršrutos) tiešos zaudējumus (neieskaitot atrauto peļņu), kas radušies, ja pasažieru regulāro pārvadājumu autotransporta līdzekļa pienākšana vai atiešana (saskaņā ar normatīvo aktu prasībām) neatbilst kustības sarakstam, kā arī tad, ja ir atcelts reiss rajona, tālsatiksmes vai starptautiskajā maršrutā, uz kuru pasažieris iegādājies biļeti.

(4) Ja bagāža bojāta vai nozaudēta, pārvadātājam jāstāda par to attiecīgs akts un jāatlīdzina pasažierim zaudējumi.

(5) Ja bagāžu, par kuras nozaudēšanu pārvadātājs ir samaksājis attiecīgu atlīdzību, pēc tam atrod, pasažieris ir tiesīgs pieprasīt šīs bagāžas izsniegšanu, ja viņš atmaksā saņemto atlīdzību (ņemot vērā atrastās bagāžas stāvokli).

(6) Pārvadātājs ir atbildīgs par zaudējumiem, kas radušies pārvadāšanas laikā, ja pasažieris gājis bojā, guvis sakropļojumu vai citu veselības bojājumu vai viņa mantai nodarīts bojājums un pārvadātājs nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, ar paša cietušā nodomu vai viņa rupjas neuzmanības dēļ. Par zaudējumiem, kas radušies pasažiera iekāpšanas vai izkāpšanas laikā un bagāžas iekraušanas vai izkraušanas laikā, pārvadātājs atbild, ja ir konstatēta viņa vaina.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.97. likumu, kas stājas spēkā no 09.04.97.)

41.pants. Pasažiera atbildība par pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu un zaudējumu nodarīšanu

(1) Pasažierim ir jāievēro pasažieru pārvadāšanas noteikumi.

(2) Pasažieris par pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu un zaudējumu nodarīšanu pārvadātājam ir atbildīgs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(3) Par braukšanu bez biļetes pasažierim ir jāmaksā naudas sods normatīvajos aktos paredzētajā apmērā. Naudas soda samaksa neatbrīvo no braukšanas maksas.

(4) Ja pasažieris ved lietas, kuru pārvadāšana attiecīgajā autotransporta līdzeklī ir aizliegta, viņam jāmaksā naudas sods normatīvajos aktos paredzētajā apmērā.

42.pants. Pārvadātāja tiesības

(1) Pārvadātājam ir tiesības neuzņemt autotransporta līdzeklī, izsēdināt no tā, kā arī nodot policijai pasažieri, kas pārkāpj pārvadāšanas noteikumus vai neievēro sabiedrisko kārtību.

(2) Pārvadātājam ir tiesības atteikties pārvadāt bagāžu, kas neatbilst pārvadāšanas noteikumiem.

43.pants. Pasažiera tiesības

(1) Pasažierim ir tiesības izmantot pārvadātāja autotransporta līdzekli braukšanai saskaņā ar līgumu (biļeti) vai citu braukšanas tiesības apliecinošu dokumentu un izmantot ar pārvadāšanu saistītos pakalpojumus.

(2) Pasažierim ir tiesības pārvadāt sev līdzīgu bagāžu, ja tās izmēri un īpašības atbilst pārvadāšanas noteikumiem.

(3) Pasažierim ir tiesības atteikties no braukšanas un nodot atpakaļ iepriekš nopirkto biļeti pasažieru pārvadāšanas noteikumos paredzētajā kārtībā.

(4) Pasažierim ir tiesības pieprasīt no pārvadātāja tiešo zaudējumu atlīdzību saskaņā ar šā likuma 40.panta trešo daļu.

IV nodaļa

Pretenzijas, prasības un obligātā apdrošināšana

44.pants. Pretenziju iesniegšanas kārtība

(1) Pirms prasības celšanas pret pārvadātāju sakarā ar pārvadājuma līguma pārkāpšanu nosūtītājam (saņēmējam, pasažierim) jāpiesaka pretenzija:

1) par kravas pārvadājumiem - pārvadātājam vai ekspeditoram, kas pieņēmis kravu pārvadāšanai (saskaņā ar Civillikuma 2236.pantu);

2) par pasažieru un bagāžas pārvadāšanu - pārvadātājam, kas veic šo pārvadājumu.

(2) Pretenzijas pieteikumam jāpievieno to apstiprinoši dokumenti.

(3) Pretenzijai, kas iesniegta par kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, papildus minētajiem dokumentiem jāpievieno dokumenti, kas apstiprina nosūtītās kravas daudzumu un vērtību, kā arī pavadzīmes oriģināla eksemplārs, ja līgumā nav noteikts citādi.

45.pants. Pretenziju pieteikšanas un izskatīšanas termiņi

(1) Pretenzijas pārvadātājam var pieteikt sešu mēnešu laikā.

(2) Minētā termiņa tecējums sākas:

1) no kravas vai bagāžas izsniegšanas dienas (vai dienas, kad tā bija jāizsniedz) - ja pretenzijas tiek pieteiktas sakarā ar atlīdzību par kravas vai kopā ar pasažieriem pārvadājamās bagāžas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos, bojājumu vai piegādāšanas termiņa nokavēšanu;

2) četrus mēnešus pēc kravas pieņemšanas pārvadāšanai - ja pretenzijas tiek pieteiktas par nozaudētās kravas vērtības atlīdzināšanu tiešajā jauktajā satiksmē;

3) no dienas, kad noticis atgadījums, kas bijis par pamatu pretenzijas pieteikšanai, - visos pārējos gadījumos.

(3) Pārvadātājam ir jāizskata pretenzija un jāpaziņo tās pieteicējam par pretenzijas atzīšanu vai noraidīšanu šādos termiņos no pretenzijas saņemšanas dienas:

1) viena mēneša laikā - ja pretenzija pieteikta sakarā ar pārvadājumu tiešajā satiksmē;

2) triju mēnešu laikā - ja pretenzija pieteikta sakarā ar pārvadājumu tiešajā jauktajā satiksmē.

(4) Ja pārvadātājs pilnīgi vai daļēji noraida pretenziju, tas nosūta pieteicējam savu motivētu lēmumu kopā ar pretenzijai pievienotajiem dokumentiem.

(5) Ja pārvadātājs pretenziju atzīst pilnībā (par visu summu), pretenzijai pievienotos dokumentus atpakaļ neizsniedz.

46.pants. Prasības celšana tiesā

(1) Nosūtītāji, saņēmēji un pasažieri var celt prasību tiesā pret pārvadātāju tikai tad, ja pārvadātājs pilnīgi vai daļēji atsakās atzīt pretenzijas vai arī ja no pārvadātāja nav saņemta atbilde šā likuma 45.panta trešajā daļā noteiktajā termiņā.

(2) Minētā prasība ceļama tiesā pēc pārvadātāja atrašanās vietas triju gadu laikā pēc atbildes saņemšanas vai pēc atbildei paredzētā termiņa izbeigšanās.

(3) Prasību pret nosūtītājiem, saņēmējiem vai pasažieriem pārvadātāji var celt tiesā triju gadu laikā no dienas, kad noticis tiesību aizskārums, kas bijis par pamatu prasības celšanai.

47.pants. Pārvadātāja regresa prasības

(1) Pārvadātājam, kas ir samaksājis atlīdzību par zaudējumiem, ir tiesības celt regresa prasību pret citiem pārvadātājiem, kuri ir piedalījušies pārvadājumā. Atbildība starp pārvadātājiem sadalāma šādi:

1) ja zaudējums nodarīts viena pārvadātāja vainas dēļ, viņš ir atbildīgs par tā atlīdzināšanu neatkarīgi no tā, vai atlīdzību izmaksājis viņš pats vai cits pārvadātājs;

2) ja zaudējums nodarīts divu vai vairāku pārvadātāju vainas dēļ, katrs no viņiem maksā savai atbildības daļai proporcionālu summu;

3) ja šo daļu nav iespējams noteikt, katrs pārvadātājs ir atbildīgs proporcionāli viņam pienākošās pārvadājuma maksas daļai;

4) ja nevar noteikt, kurš no pārvadātājiem ir atbildīgs par zaudējumu, atlīdzināmā summa tiek sadalīta proporcionāli starp visiem pārvadātājiem šā panta 3. punktā norādītajā apmērā.

48.pants. Ar autotransporta pārvadājumiem saistītā obligātā apdrošināšana

(1) Fiziskās un juridiskās personas, kas veic autopārvadājumus Latvijas teritorijā, apdrošina civiltiesisko atbildību par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu.

(2) Kravu īpašnieki, kas nodod pārvadāšanai Latvijas teritorijā bīstamas kravas, apdrošina savu civiltiesisko atbildību par zaudējumiem, kuri sakarā ar pārvadājumu var tikt nodarīti pārvadātājam, trešajām personām un to mantai, kā arī videi.

(3) Fiziskās un juridiskās personas, kas veic starptautiskos autopārvadājumus, apdrošina savu civiltiesisko atbildību par iespējamem zaudējumiem sakarā ar pārvadājumu atbilstoši starptautisko līgumu noteikumiem.

(1997.gada 13.marta likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 09.04.97.)

V nodaļa

(2002.gada 9.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

Atsevišķu pārvadājumu īpatnības

49.pants. Ātruma ierobežotājiem pasażieru un kravas pārvadājumos

(1) *(Izslēgta ar 02.12.2004. likumu).*

(2) Prasības noteiktu transportlīdzekļu kategoriju aprīkošanai ar ātruma ierobežotājiem un šo ierīču lietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

50.pants. Kombinētie pārvadājumi

(1) Pārvadātājiem, kuru kravas automobiļi ir iesaistīti kombinētajos pārvadājumos, tiek piemēroti nodokļu (nodevu) atvieglojumi atbilstoši nodokļu likumiem.

(2) Starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos kombinētajiem starptautiskajiem pārvadājumiem nav nepieciešama šā likuma 6.pantā paredzētā atļauja.

(3) Kārtību, kādā veicami kombinētie komercpārvadājumi, kombinētie pašpārvadājumi vai kombinētie pārvadājumi ar iznomātu transportlīdzekli, kā arī prasības kombinēto pārvadājumu kravas pavaddokumentam nosaka Ministru kabinets.

51.pants. Pašpārvadājumi

(1) Starptautiskie pašpārvadājumi veicami saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem, noformējot šo pārvadājuma veidu apstiprinošus dokumentus.

(2) Kārtību, kādā veicami pasażieru un kravas pašpārvadājumi, nosaka Ministru kabinets.

52.pants. Kabotāžas pārvadājumi

Kabotāžas pārvadājumi Latvijas teritorijā ir aizliegti, izņemot gadījumus, kad tos veic atbilstoši Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem un katram attiecīgajam pārvadājumam ir izsniegta Satiksmes ministrijas atļauja.

(Ar 2004.gada 1.maiju zaudē spēku attiecībā uz starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr.41 "Par pārvadājumiem ar autotransportu" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 4. nr.).

2. Šā likuma 29.panta piektā daļa stājas spēkā ar 1996.gada 1.jūliju.

3. Šā likuma 48.panta noteikumi stājas spēkā vienlaikus ar likumiem, kas reģlamentē attiecīgo apdrošināšanas veidu.

(1997.gada 13.marta likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 09.04.97.)

4. *(Izslēgts ar 13.03.97. likumu, kas stājas spēkā no 09.04.97.)*

5. Šā likuma 6.panta pirmās daļas un 30.panta pirmās daļas noteikumi stājas spēkā:

1) 2001.gada 1.oktobrī — attiecībā uz uzņēmējiem, kuri pēc šā likuma spēkā stāšanās pirmo reizi saņem Satiksmes ministrijas starptautisko pārvadājumu speciālās atļaujas (licences);

2) 2002.gada 1.oktobrī — attiecībā uz uzņēmējiem, kuri veic pārvadājumus valsts robežās.

(2001.gada 10.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

6. Līdz pārejas noteikumu 5.punktā minētajam termiņam izsniegtās Satiksmes ministrijas vai republikas pilsētas domes (rajona padomes) speciālās atļaujas (licences) paliek spēkā bez prasības par profesionālās kvalifikācijas sertifikāta iegūšanu līdz speciālās atļaujas (licences) termiņa beigām, izņemot gadījumu, kad uzņēmumā tiek pieņemts cits pārvadājumu vadītājs (administrators).

(2001.gada 10.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

7. Šā likuma 12.panta sestās daļas noteikumi stājas spēkā 2002.gada 1.janvārī.

(2001.gada 10.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.07.2001.)

8. Šā likuma 49.panta pirmās daļas noteikumi attiecas uz starptautiskajos pārvadājumos iesaistītajiem transportlīdzekļiem, kas pirmo reizi reģistrēti pēc 1988.gada 1.janvāra, un iekšzemes pārvadājumos iesaistītajiem transportlīdzekļiem, kas tiek pirmo reizi reģistrēti pēc 2003.gada 1.janvāra.

(2002.gada 9.maija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

9. Līdz attiecīgu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2005.gada 1.aprīlim ir spēkā šādi noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) Ministru kabineta 2000.gada 19.septembra noteikumi Nr.320 "Kravu starptautisko autopārvadājumu atļauju izsniegšanas kārtība";

2) Ministru kabineta 2002.gada 23.decembra noteikumi Nr.547 "Kārtība, kādā izsniedzami pasažieru un kravas autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikāti";

3) Ministru kabineta 2003.gada 19.augusta noteikumi Nr.464 "Kārtība, kādā organizē un veic pasažieru starptautiskos pārvadājumus ar autobusiem, atklāj, groza un slēdz maršrutus un izsniedz starptautiskajos līgumos paredzētās atļaujas";

4) Satiksmes ministrijas 1999.gada 13.jūlija noteikumi Nr.23 "Autoostu reģistrācijas kārtība un obligāto pakalpojumu saraksts";

5) Satiksmes ministrijas 1999.gada 28.decembra noteikumi Nr.45 "Noteikumi par autobusu biļešu un citu braukšanas dokumentu obligātajiem rekvizītiem".

(2004.gada 2.decembra likuma redakcijā)

10. Šā likuma 35.panta pirmā daļa un ceturtnā daļa (par vieglo taksometru vadītāja kompetences prasībām un eksaminācijas kārtību) stājas spēkā 2006.gada 1.martā. Personas, kuras līdz 2006.gada 1.martam saņēmušas speciālo atļauju (licenci) vieglo taksometru pārvadājumu veikšanai, ir atbrīvotas no eksāmenu kārtības.

(2004.gada 2.decembra likuma redakcijā)

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 23.augustā.

Valsts prezidents

G.Ulmanis

Rīgā 1995.gada 12.septembrī

Atsauces:

Izrietošais: 08.02.2005, noteikumi nr. 120, Kārtība, kādā izsniedz, anulē vai uz laiku aptur speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu

Izrietošais: 20.04.2004, noteikumi nr. 327, Kārtība, kādā veicami pasažieru un kravas pašpārvadājumi

Izrietošais: 19.08.2003, noteikumi nr. 464, Kārtība, kādā organizē un veic pasažieru starptautiskos pārvadājumus ar autobusiem, atklāj, groza un slēdz maršrutus un izsniedz starptautiskajos līgumos paredzētās atļaujas

Izrietošais: 05.08.2003, noteikumi nr. 435, Bīstamo kravu pārvadājumu noteikumi

Izrietošais: 29.04.2003, noteikumi nr. 225, Kārtība, kādā veicami kombinētie komercpārvadājumi, kombinētie pašpārvadājumi vai kombinētie pārvadājumi ar iznomātu transportlīdzekli, kā arī prasības

kombinēto pārvadājumu kravas pavaddokumentam

Izrietošais (teksta nav): 23.12.2002, noteikumi nr. 546, Kārtība, kādā veicami pasažieru un kravas pašpārvadājumi

Izrietošais: 23.12.2002, noteikumi nr. 547, Kārtība, kādā izsniedzami pasažieru un kravas autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikāti

Izrietošais: 23.12.2002, noteikumi nr. 548, Prasības transportlīdzekļu aprīkošanai ar ātruma ierobežotājiem un šīs ierīces lietošanas kārtība

Izrietošais: 22.10.2002, noteikumi nr. 469, Kārtība, kādā atļauts veikt pasažieru un kravas komercpārvadājumus ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem

Izrietošais: 26.02.2002, noteikumi nr. 84, Pasažieru regulāro autopārvadājumu iekšzemes maršrutu atklāšanas, grozīšanas, slēgšanas un atļauju izsniegšanas kārtība

Izrietošais: 27.12.2001, noteikumi nr. 546, Noteikumi par drošības konsultantu (padomnieku) norīkošanu, profesionālo kvalifikāciju un darbību bīstamo kravu pārvadājumu jomā

Izrietošais: 31.10.2000, noteikumi nr. 375, Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu regulāro maršrutu autobusos

Izrietošais: 19.09.2000, noteikumi nr. 320, Kravu starptautisko autopārvadājumu atļauju izsniegšanas kārtība

Izrietošais (teksta nav): 04.07.2000, noteikumi nr. 219, Kārtība, kādā organizējami un veicami pasažieru starptautiskie pārvadājumi ar autobusiem, atklājami, grozāmi un slēdzami maršruti un izsniedzamas starptautiskajos līgumos paredzētās atļaujas

Izrietošais: 28.12.1999, noteikumi nr. 45, Noteikumi par autobusu biļešu un citu braukšanas dokumentu obligātajiem rekvizītiem

Izrietošais (teksta nav): 07.12.1999, noteikumi nr. 401, Bīstamo kravu autopārvadājumu noteikumi

Izrietošais: 09.11.1999, noteikumi nr. 378, Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem

Izrietošais (teksta nav): 20.08.1999, noteikumi nr. 295, Pasažieru regulāro autopārvadājumu iekšzemes maršrutu atklāšanas, grozīšanas, slēgšanas un atļauju izsniegšanas kārtība

Izrietošais: 19.07.1999, noteikumi nr. 26, Autobusu, taksobusu vai maršrutu taksometru kustības sarakstu izvietojuma noteikumi pieturvietās

Izrietošais: 13.07.1999, noteikumi nr. 23, Autoostu reģistrācijas kārtība un obligāto pakalpojumu saraksts

Izrietošais: 11.05.1999, noteikumi nr. 166, Noteikumi par gabalkravu izvietojumu un nostiprināšanu autopārvadājumos

Izrietošais: 30.09.1998, noteikumi nr. 52, Noteikumi par autotransporta komercpārvadājumu uzņēmējdarbības licencēšanu

Izrietošais: 12.01.1998, noteikumi nr. 1, Pasažieru pārvadāšanas pagaidu noteikumi vieglajos taksometros

Izrietošais: 23.10.1997, noteikumi nr. 34, Noteikumi par braukšanas maksas maksimālā robežlīmeņa veidošanas kārtību

Izrietošais (teksta nav): 20.06.1996, noteikumi nr. 221, Noteikumi par kārtību, kādā atļauts veikt pasažieru komercpārvadājumus ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem

Izrietošais: 20.06.1996, noteikumi nr. 222, Noteikumi par kontroles kārtību autopārvadājumu jomā

Grozījumi: 02.12.2004, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 22.04.2004, likums, Par likumu vai atsevišķu to normu spēkā esību saistībā ar Latvijas pievienošanos Eiropas Savienībai

Grozījumi: 30.10.2003, likums, Grozījums Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 09.05.2002, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 10.05.2001, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 23.11.2000, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 30.09.1999, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 29.10.1998, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi: 13.03.1997, likums, Grozījumi Autopārvadājumu likumā

Grozījumi (teksta nav): 09.04.1996, noteikumi nr. 123, Grozījumi Autopārvadājumu likumā